

TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

15. évfolyam 10. szám - az Úr 2014. évének október havában

Ferenc pápa: Evangelii Gaudium – 1.

Biztosan mindannyian emlékezünk még a pápaválasztás körüli szenzációra. Miután megválasztották a pápát, az egész világ árgus szemekkel figyelte az első lépéseket. Mit hogyan tesz, a nagy dolgoktól egészen a jelentéktelennek tűnőig, mindenre odafigyelt a sajtó. Számomra igen meglepő volt, hogy ennyire pozitív fogadtatása volt a "világ" részéről az új Szentatyának. Könnyen hozzászokunk a bírálathoz és a vájkálódáshoz, ennek ellenére mégis azt láthattuk, hogy egy kicsit másképp volt akkor. Természetesen azóta elült a "vihár" és mondhatnánk, hogy minden csoda három napig tart, de a figyelmes ember látatja, hogy azóta is, ha más nem "fél szemmel" a világ Ferenc pápára és rajta keresztül az Egyházra figyel.

Biztos vagyok benne, hogy ezzel a Szentatya is tisztában van, ezért nem meglepő, hogy egyik első megnyilatkozásában, az *Evangelii Gaudiumban* (= az evangélium öröme) az Egyház nagy kincsére, az Evangéliumra irányítja figyelmünket. Érdemes megfigyelnünk, hogy a pápa nem valami merőben újat hoz elénk akár ebben a tanításában, akár mindennapos katekiziseiben, hanem inkább újra felfedezi az Egyház kincseit. Friss, letisztult formában adja elénk azt, amire sokszor azt mondhatjuk, hogy megszokott és untig ismételt. Amikor apostoli buzdításában az evangéliumot és az evangelizációt állítja elénk, valami hasonlót tesz. A bevezetésben és az első két fejezetben olyan alapvető igazságokat állít elénk Ferenc pápa, amelyekkel - jó esetben - minden keresztény ember tisztában van. Mégis egyfajta erőteljességet, életteliséget vélhetünk felfedezni a pápa írásában. Miért van ez? Biztos vagyok benne, hogy ennek az első és legfontosabb oka a Krisztusba vetett mély hit és bizalom mindennapos megélése. Természetesen erre mondhatnánk azt, hogy az Egyház vezetőjének ez kötelessége. Ez így is van, viszont a pápa a buzdítása első pár oldalán felhívja a figyelmét minden megkeresztelt embernek arra, hogy mindannyiunk kötelessége egyre inkább elmerülnünk a Krisztusba vetett hitbe és bizalomba, ugyanis ez az életünk alapja és ebben teljesedik be az életünk. Viszont nem kényszerű kötelesség ez, hanem élethívatus, aminek a fő mozgatórugója az öröm, amely abból fakad, hogy megismertük az Igazságot. Azt az Igazságot ami nem valami, hanem Valaki; maga Krisztus. Nagyon letisztultan mutat rá a világunk által elénk állított kihívásokra és feladatokra. Ezek közül emelném ki a misszió fontosságát. A mindennapi tanúságtételünk az első és legfontosabb misszió, amit végezhetünk és, ahogy a pápa fogalmaz, ezt nem lehet életuntan és a pusztá pragmatizmus szürkeségével megélni. Az Egyházban Krisztus újra és újra meghív bennünket arra, hogy tanúságot tegyünk róla, hogy így egyre teljesebb legyen a hitünk és ez által mások is eljussanak az Igazság ismeretére. Annak az Igazságnak az ismeretére, amely szabaddá tesz.

Reznek Ádám atya

Tócói Harangszó

Kiadó: Fodor András plébános. Szerkesztők: Almásiné Németh Katalin, Dobróczki Emese

H-4031. Debrecen, Holló László sétány 1. Tel./Fax: (52) 491-060

A Harangszó elérhető honlapunkon is: <http://szentcsalad.dnyem.hu>

Események templomunkban

Az elmúlt hónapban nem volt keresztelés templomunkban, hozzánk tartozó temetés viszont volt, **Abuczki Mária Erzsébet** testvérünket temettük. Volt egy esküvő is: **Kuczora Tímea** és **Csóke László** részesítették egymást a házasság szentségében.

Októberben, Mária hónapjában a szentmisék előtt fél órával rózsafüzért imádkozunk.

Ne feledkezzünk meg róla, hogy november 1., Mindenszentek napja parancsolt ünnep, azaz olyan nap, amelyet a katolikus Egyházban szentmisével és pihenéssel kell megszentelni. Hanyagságból történő elmulasztása súlyos bűnnek számít. A Köztemetőben délután fél 4-kor, templomunkban pedig este 6 órakor lesz szentmise.

Interjú Németh István kispappal

Egy közösségnek mindig nagy boldogság, ha papi vagy szerzetesi hivatás kerül ki tagjai közül. Mi is örömmel és némi büszkeséggel tekintünk Istire, aki egész kicsi kora óta ministránsunk, és mostanában – amikor hazaengedik – már reverendában áll az oltár mellett. Istivel két éve készítettem interjút, amikor a szemináriumot kezdte, most az azóta eltelt időről kérdeztem.

- Mi minden történt veled 2012 ősze óta?

Ha statisztikai adatokat nézünk, akkor valószínűleg nem sok minden, nem nőttem, talán hízni sem híztam. Viszont az életemben annál több változás ment végbe, amit nehéz lenne felsorolni röviden, csak néhány részletet említve: a pappá formálódás útján indultam el 2012 őszén és már eltelt 2 év. Rengeteg új értékes embert, atyát, barátot ismertem meg. Filozófiát – teológiát tanultam, a lelki élet útján is próbáltam előrehaladni, de összefoglalva egy normális kispapi életet éltem Egerben.

A nagy változás akkor történt, mikor püspök atya felkínálta nekem a lehetőséget, hogy Rómában folytassam tanulmányaimat, így kezdtem el olaszt tanulni, majd idén augusztus 16-án a déli géppel elhagytam Magyarországot, és azóta Olaszországban készülök a papságra, mint a Pápai Gergely Egyetem tanulója és a Római Német – Magyar Kollégium kispapja.

- Hogy érzed magad Rómában?

Röviden összefoglalva nagyon jól érzem magam. Igaz még nem rég vagyok Rómában, csupán egy hete. Előtte kicsivel több, mint egy hónapot Róma közelében, a kollégium nyári rezidenciáján, San Pastoréban töltöttem: ismerkedéssel, lelki bevezetéssel, nyelvkurzussal, kirándulásokkal.

Természetesen új a környezet, újak az emberek, de Róma fantasztikus város, valóban a világegyház központja. Jó érzés megtapasztalni az egész városban a kulturális

sokszínűséget és mégis az egységet, de nem csak a városban, hanem már a kollégiumban is megtapasztalom ezt: 67-en vagyunk itt, 14 különböző országból.

- Milyen kötelező elfoglaltságaid vannak?

Természetesen elsődleges a kollégium és az egyetem programjába való bekapcsolódás. Értem ez alatt a közös szentmiséket, imádságokat, étkezéseket, találkozásokat, beszélgetési lehetőségeket, előadásokat, kurzusukat. Néha mosnom, vasalnom is kell. ☺ De komolyra fordítva szót, fontos azt látni, amit a kollégium vezetői - a jezsuiták - is hangsúlyoznak, hogy az emberi életben kötelező az, ami előrevisz. Mindig egyénileg kell mérlegelnünk, hogy mennyi az, amennyit elbírnunk, ami előrébb visz minket az utunkon.

- Mivel töltöd a szabadidődet?

Ezekben az első hetekben nem tudok szabadidőről beszélni. Egy egészen új világ érkezett meg az életembe, új emberek, új szokások, új körülmények, ezeket mind megismerni még el fog tartani egy ideig. Egyébként kikapcsolódásképpen szívesen orgonálok, illetve még dekorálom a szobámat. Épp ma nyomtattam ki egy képet a falamra a Szent Család Templomról, hogy itt is otthon legyek.

- Vannak magyar barátaid, ismerőseid?

Természetesen. A kollégiumban rajtam kívül még 16 magyar lakik, ezen felül az egyetemen is akad még egy-két magyar. Nagyon fontosnak tartom a magyarság, a magyar kultúra megőrzését, de azt is figyelembe kell tartani, hogy a kollégium nyelve a német, az egyetemé pedig az olasz, és az ottani új barátoktól, ismerősöktől sem szabad elzárkózni, és nem is teszem meg.

- Hiányzik az itthoni környezet?

Erre a kérdésre a leghelyesebb válasz: igen is, meg nem is. Természetesen hiányoznak az otthoni szeretteim, a családom, a barátaim, az ismerősök, az otthoni környezet, nem utolsósorban a jó magyar konyha: már régóta nem ettem egy jó kis babgulyást, vagy pörköltet. Ugyanakkor nagyon örülök annak is, hogy itt lehetek, ajándékként fogom fel, hogy itt tanulhatok, és jobban megismerhetem a világegyházat, a teológiát. Hálás vagyok ezért Istennek. Viszont ezen a fórumon is kérném az egyházközségem imáját, hogy jól tudjak előrehaladni az úton. Én is minden nap megemlékezem a Szent Család közösségéről imáimban.

Esti imádság

Évtizedekre eltávolodott gyermekkorom mindmáig kedvelt – az esti imához kapcsolódó – alábbi fohászat anyai nagymamámtól Benke Józsefnétől (1898 – 1964) ismertem meg és sok éven át naponta vele együtt repítettem a menny felé. Így hangzik:

Édes jó Mennyei Atyám! Felajánlom Néked ezt az estéli imámat szüleimért, nagyszüleimért, keresztszüleimért, testvéremért, magamért és mindazokért, akikért tartozok imádkozni. Adj Uram a megboltaknak örök nyugodalmat! Nekünk élőknek erőt, egészséget, munkánkra áldást, családi életünkre békeséget, boltunk után örök üdvösséget! Amen.

Takács József

Egy a hónap szentjei közül: Szent Vendel remete

Vendel, akit Wendalin, Wandalin és Windilin néven is neveznek legendái, ír-skót nemzetségből származott. Élete a Szent Patrik utáni időre esik, a VI. század közepén született. A legendák szerint Vendel királyfi, egy törzs vezérének a fia volt. Korán kinyilvánította, hogy vonzza a papi pálya, de apja ezt nem jó szemmel nézte, ezért nyájának őrzését bízta rá. Legeltetés közben azonban még inkább megérlelődött benne a remeteség. Előtte el akart zarándokolni Rómába és a Szentföldre. Viszont csak Rómába jutott el társaival, mert háborús hírek jöttek a Szentföldről. Haza indultak, útközben Trier mellett kunyhót építettek, ahol elkezdtek a remeték életét. Néha koldulniuk kellett, egy ilyen alkalommal egy gazda megszidta Vendelt, hogy inkább dolgozzon, ezért elszegődött hozzá őrizni az állatait, de mikor a gazda látta, hogy nem munkakerülő a remete, elbocsátotta. Hamarosan több remete telepedett le körülötte, és előljárójuknak választották. Egy legenda szerint kolostort építettek, Vendel lett az apátja a közösségnek, és így halt meg 617-ben. Remetekunyhója közelében temették el. Nagyon sok csoda történt a közbenjárására, leginkább a járványos betegségek áldozatain mutatkoztak, illetve azok tapasztalták jóságos közbenjárását, akik állataik bajaiban hívták segítségül.

A pásztorok védőszentjeként tiszteljük.

Liszkócziné Petrik Anita

A vasárnapi szentmiséken felolvasó családok:

Október 19. (Évközi 29. vas.): Rózsafüzér Társulat

Október 26. (Évközi 30. vas.): Ifjúság

November 2. (Halottak napja, Évközi 31. vas.): Báránkó család

November 9. (Évközi 32. vas.): Asztalos család

November 16. (Évközi 33. vas.): Ministránsok

Szép gondolat

Hogy lehet az, hogy a tökéletlenséggel teli szívemet Istennek ajándékozom? Hogy tetszhet az neki, mikor teljesen tele van az Ő szent akaratával szembeni engedetlenséggel? Te szegény ember, miért izgatod fel magad? Nem érted, hogy nem azt mondja: adj nekem az angyalokéhoz vagy Szűzanyánkéhoz hasonló szívet, hanem azt: ajándékozd nekem a szívedet!

Szelézi Szent Ferenc

Gyerekszáj – Meglátogatja-e néha Isten a Földet?

- Természetesen Isten meglátogat bennünket... Mi jelentjük neki a változatosságot, ha minden túlságosan tökéletesnek tűnik a Mennysországbán. *(9 éves kislány)*

- Szerintem Isten lejön a földre, de valószínűleg elkerüljük egymást, mert mostanában rengeteg időt töltök az iskolában. *(6 éves kislány)*

- Akkor jön el hozzám, amikor alszom, ezért érzem olyan jól magam ébredéskor... Isten mellett biztonságban vagyok. *(6 éves kislány)*

Egy csepp derű- felnőttek sem árt

- Ha a mosómedve reggel eszik, délben eszik, este alszik, akkor mi kor mos?

- A kémény.